

--
Psalm 91
Zatočišče pod Božjimi perutmi

Jaz, ki stanujem v zavetju Najvišjega,
in prenočujem v senci Mogočnega,
pravim Gospodu: »**Moje zatočišče in moja trdnjava,**
moj Bog, ki vanj zaupam.«

Zares, on me bo **rešil iz ptičarjeve zanke,**
pred pogubno kugo.
S svojimi krili me pokrije,
pod njegove peruti se zatečem;
ščit in oklep sta njegova zvestoba.
Ne bom se bal nočne strahote,
ne puščice, ki leti podnevi,
tudi ne kuge, ki hodi v temi,
ne žela, ki pustoši opoldne.

Naj jih pade tisoč na moji strani,
deset tisoč na moji desnici,
meni se to ne bo približalo.
Samo s svojimi očmi bom gledal,
pa bom videl plačilo krivičnikov.
Zares, ti, Gospod, si moje zatočišče,
Najvišjega si postavil za svoje prebivališče;
ne bo me zadela nesreča,
udarec se ne bo približal mojemu šotoru.

Zakaj svojim angelom bo zame zapovedal,
naj me varujejo na vseh mojih potih.
Na rokah me bodo nosili,
da z nogo ne zadenem ob kamen.
Čez leva in gada bom stopal,
poteptal bom mladega leva in morsko pošast.

Ker sem ti vdan, me hočeš osvoboditi,
branil me boš, ker spoznavam tvoje ime.
Kličem te, pa me uslišiš,
z mano si, ko sem v stiski,
rešiš me in mi izkažeš čast.
Z dolgostjo dni me nasitiš,
pokazal mi boš svoje rešenje.